

Nr 15.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift; given Stockholms slott den 16 januari 1942.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till förordning angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift.

GUSTAF.

Herman Eriksson.

Förslag
till
Förordning
angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift.

Härigenom förordnas som följer:

Varor, som från utlandet införas, må kunna efter Konungens förordnande beläggas med särskild tilläggstull, utöver den enligt tulltaxan utgående tullavgiften, till högst tre gånger samma belopp som denna senare eller, där varan enligt taxan är tullfri, påföras tull till högst en fjärdedel av det belopp, vartill varans värde uppgår.

Särskild tullavgift, enligt vad nu är sagt, må åsättas allenast å tid, då riksdagen icke är samlad eller, ehuru den är samlad, icke har under prövning någon fråga, som Konungen förelagt riksdagen. Beslutet om avgiftens åsättande skall underställas riksdagen i förra fallet inom tio dagar efter näst sammanträdande riksdags öppnande och i senare fallet inom tio dagar efter det Konungen förelagt riksdagen annan fråga för prövning. Om riksdagen icke godkänner beslutet oförändrat, gäller detsamma högst tio dagar efter det riksdagen fattat sitt beslut i ärendet.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, och gäller till och med den 30 juni 1943.

Genom denna förordning upphäves förordningen den 7 mars 1941 (nr 112) om fortsatt giltighet av förordningen den 17 juni 1932 (nr 245) angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift.

Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 16 januari 1942.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Chefen för handelsdepartementet, statsrådet Eriksson, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena och chefen för finansdepartementet:

Förordningen den 17 juni 1932 (nr 245) angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift gällde till och med den 30 juni 1933. Dess giltighet har emellertid genom beslut av Kungl. Maj:t och riksdagen årligen förlängts, senast genom förordningen den 7 mars 1941 (nr 112) för tiden till och med den 30 juni 1942.

Den sålunda alltjämt gällande 1932 års förordning är av följande lydelse:

»Varor, som från utlandet införas, må kunna efter Konungens förordnande beläggas med särskild tilläggstull, utöver den enligt tulltaxan utgående tullavgift, till högst tre gånger samma belopp som denna senare eller, där varan enligt taxan är tullfri, påföras tull till högst en fjärdedel av det belopp, vartill varans värde uppgår.

Särskild tullavgift, enligt vad nu är sagt, må åsättas allenast å tid, då riksdagen icke är samlad. Beslutet därom skall underställas näst sammanträdande riksdag inom tio dagar efter riksdagens öppnande och gäller, där riksdagen icke godkänner detsamma oförändrat, högst tio dagar efter det riksdagen fattat sitt beslut i frågan.»

Ehuru ifrågavarande, av handelspolitiska skäl tillkomna bestämmelser under nuvarande förhållanden hava ringa betydelse, anser jag mig likväl med hänsyn till att utvecklingen ej kan överblickas böra förorda, att den beredskapsåtgärd, som innefattas i det Kungl. Maj:t årsvis givna bemyndigandet att i fall av behov besluta om ifrågavarande särskilda tullavgift, allt fortfarande upprätthålles. *Departements-
chefen.*

Enligt 1932 års förordning är Kungl. Maj:ts ifrågavarande befogenhet begränsad till den tid, då riksdagen icke är samlad. Under rådande förhållanden är det icke uteslutet, att riksdagen kan behöva hållas samlad betydligt längre tid än sedvanligt, därvid riksdagsarbetet dock kan beräknas komma att bedrivas endast periodvis. Sålunda var fjolårets riksdag samlad prak-

tiskt taget hela året, men riksdagens arbete låg nere under månaderna juli—september och större delen av oktober. För att ett bemyndigande i förevarande hänseende skall kunna under angivna förhållanden fylla sitt syfte, läser bemyndigandet böra utvidgas till att avse jämväl tid, då riksdagen väl formellt är samlad men dess arbete ligger nere. Ett av Kungl. Maj:t under sådan tid meddelat beslut om särskild tullavgift bör underställas den samlade riksdagen inom tio dagar efter det riksdagens arbete återupptagits.

Såsom en allmän förutsättning för bemyndigandets tillämpning bör liksom hittills gälla, att Kungl. Maj:t icke begagnar sig därav annat än då så med hänsyn till det handelspolitiska läget visar sig nödvändigt.

Bemyndigandet torde lämpligen böra gälla till utgången av juni månad 1943.

Inom handelsdepartementet har i enlighet med vad jag här förordat upprättats ett förslag till ny förordning angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift. I förslaget ha de nytillkomna tidsbestämningarna formulerats i anslutning till lydelsen av 1 § första stycket stadgan den 21 februari 1941 (nr 98) om ersättning för riksdagsmannauppsatsets fullgörande.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att det inom handelsdepartementet upprättade förslaget till *förordning angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift* måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Åke Hartvig.